An Accomplished Author With World-Wide Releases Of Two Of His English Novels "The Enemy of the Mankind" and "The Dictator of the Dark"

సూర్యదేవర రామ్ మోహన రావు

Ananth & Ananth Series

హారిణీ ఐ లవ్ యూ

తెలుగులో అత్యంత ఎక్కువ సోషల్ నవలలు రాసి రికార్డ్ సృష్టించి

125 వ నవలకు చేరువవుతున్న మీ అభిమాన రచయిత

The Number One Best Selling Author

సూర్యదేవర రామ్‌మోహనరావు

హారిణీ ఐ లవ్ యూ

మధుప్రియ పబ్లికేషన్స్

మాచవరం - విజయవాడ - 520 004

HARINI I LOVE YOU

(Direct Novel)

By

SURYADEVARA RAM MOHANA RAO
Sri Venkata Anantha Sai Nilayam
Flat No.63, Road No.71
Navanirman Colony, Jubilee Hills
Hyderabad - 500 096
E-mail : suryadevaranovelist@gmail.com
www.suryadevararammohanrao.com
www.suryadevaranovelist.com.

Published by:
MADHU PRIYA PUBLICATIONS
Machavaram, Vijayawada - 520 004
Phone : 0866 - 2431969

Edition :
2015

Price :
Rs. 150-00

Cover Design :
DURGA RAO

Printers :
SRI CHAITANYA OFFSET PRINTERS
Vijayawada-2

హారిణీ ఐ లవ్ యూ

"కరుణ్‌గారట ఎవరు? ఫోన్ వచ్చింది!" హోటల్ "డిలైట్"లో డిన్నర్ తీసుకుంటున్న కరుణ్‌కి హెడ్ వెయిటర్ మాటలు విన్పించి, వాష్ బేసిన్‌లో చెయ్యి కడుక్కుని, నాప్‌కిన్‌తో తుడుచుకుని వెళ్ళి ఫోన్ అందుకున్నాడు.

"హలో క్రిమినల్ లాయర్ కరుణ్‌గారా?" ఓ స్త్రీ కంఠస్వరం అటునుండి వినిపించింది. ఆమె మాటల్లో ఆందోళన మిళితమైవుంది.

"అవును!" బదులిచ్చాడతను.

"నేనో పాకెట్ మీకు పంపించాను అందిందా?"

"పాకెట్టా?... అందలేదు."

"అయితే మరికొద్ది సేపటిలో అందుతుంది. దానిలో ఉన్న అడ్రస్‌కి వెళ్ళి మీరు కనుక్కు..." మధ్యలోనే ఫోన్ క్రెడిల్ చేసినట్లు మాటలాగిపోయాయి.

అతనికి అయోమయంగా అన్పించింది.

"తనకో పాకెట్ అందటమేమిటి? అందులో వున్న అడ్రస్‌కి వెళ్ళి కనుక్కుంటే ఏమవుతుంది? ఇంతకీ తనకు ఫోన్‌చేసిన స్త్రీ ఎవరు? ఎక్కడ నుండి ఫోన్ చేసింది? ఆమె పేరేమిటి?" ఫోన్ క్రెడిల్‌చేసి ఆలోచనలో పడ్డాడతను.

"సార్! ఈ పాకెట్ మీకిమ్మని ఎవరో ఇచ్చారట..." హెడ్ వెయిటర్ మళ్ళీ వచ్చి ఓ పాకెట్ అతనికిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

గబగబా ఆ పాకెట్ విప్పి చూసాడతను. అందులో 93, జనవరి, ఇరవైవ తేదీ నాటి సిటీ ఎడిషన్ పేపర్ కటింగ్, ఫెళఫెళలాడుతున్న ఏభై రూపాయల సరికొత్త నోట్ల కట్టలు పది వున్నాయి. అంటే ఏభైవేలు అన్నమాట. వాటితో పాటు చిన్న స్లిప్ మీద ఓ అడ్రస్ గజిబిజిగా రాసి వుంది.

"వై. పీటర్, ఫ్లాట్ నెం 18. లాసన్స్‌బే కాలనీ!" అతి కష్టం మీద ఆ అడ్రస్ చదవగలిగాడతను.

"ఈ అడ్రస్ కెళితే తనకేం తెలుస్తుంది? తనకే ఎందుకు కాంటాక్ట్ చేసిందామె? ఈ సమయంలో తానిక్కడ వుంటానని ఆమెకెలా తెలిసింది?" అనుకున్నాడతను.

రవిశంకర్ సితార్ వాయిద్యం స్పీకర్లలోంచి మంద్రంగా వినిపిస్తోంది.

చటుక్కున అతనికో విషయం గుర్తుకొచ్చింది.

"ఫోన్‌లో ఆమె తనతో మాట్లాడుతున్నపుడు బ్యాగ్రౌండ్‌లోంచి చర్చిగంటలు, మసీద్‌లోంచి నమాజ్ ఏకకాలంలో విన్పించాయి. తనకి తెలిసింతవరకూ చర్చ్, మసీదూ ఒక్క దగ్గరే పెదవాల్తేరులోనే వున్నాయి ముందుగా అక్కడికి వెళ్ళి "చూస్తే ఏమైనా తెలియవచ్చు." అనుకుని బిల్ పే చేసి బయటికి నడిచాడు. తన మారుతీ జెన్‌లో బయలుదేరాడు.

రాంనగర్‌లోని హోటల్ డిలైట్ నుంచి కారులో పెదవాల్తేర్ చేరుకోవటానికి సరిగ్గా పది నిముషాలు పట్టింది. అక్కడ చర్చ్, మసీదూ ఎదురెదురుగా వున్నాయి. అతను కారుని మసీదుకి కొంచెం దూరంలో ఆపి చుట్టూ చూశాడు. ఓ కార్నర్‌లో ఎస్.టి.డి. ఫోన్ బూత్ ఒకటీ, ఎటెండెంట్ లేని "పే ఫోన్" బూత్ ఒకటీ వున్నాయి.

"తనకి సీక్రేట్‌గా ఫోన్ చేసిన స్త్రీ పే ఫోన్ బూత్‌లోంచే చేసి వుంటుంది" అనుకుని అందులోకి నడిచాడతను.

లోపలికి వెళ్ళగానే అక్కడో కాగితం కనిపించింది అతనికి. దాని మీద 555221 అన్న నంబర్ రాసుంది.

"ఇది హోటల్ డిలైట్ ఫోన్ నంబర్. అంటే తన ఊహ నిజమే! ఆమె ఇక్కడి నుంచే తనకి ఫోన్ చేసింది" అనుకున్నాడు.

ఆ కాగితాన్ని వెనక్కి తిప్పి చూశాడు. అక్కడ "0" 928272 అన్న మరో నంబర్ కూడా రాసి వుంది. "ఇది ఫోన్ నెంబర్ కాదు! మరేమిటి?" ఎందుకైనా మంచిదని ఆ కాగితాన్ని తన జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

పక్కనే ఉన్న ఐస్‌క్రీం పార్లర్‌లోకి నడిచి, క్వాలిటీ ఐస్‌క్రీం కప్ ఒకటి తీసుకుని తినసాగాడు. రాత్రి తొమ్మిదిన్నర అవటంతో పార్లర్‌లో ఎవరూలేరు.

"షాప్ ఎన్నింటి వరకూ వుంటుంది?" మెల్లగా షాపులో వున్న యువకుడిని మాటల్లో పెట్టాడు.

"ఇక కట్టేసే టైమైపోయింది సార్..." అన్నాడతను.

"ఐస్‌క్రీం చాలా బావుంది."

"క్వాలిటీ ఐస్‌క్రీమ్ బాగుంటుంది సార్. మిగతావి బాగున్నా దీని టేస్ట్ దీనిదే."

"అన్నట్టు షాపులో నువ్వే వుంటావా? ఇంకెవరైనా వుంటారా?"

"నేనే సార్! ఎందుకు?"

"ఏం లేదు, సరిగ్గా తొమ్మిదింటికి ఆ పేఫోన్ బూత్‌లోకి ఎవరైనా స్త్రీ వెళ్ళి ఫోన్ చేయటం చూశావా?"

"తొమ్మిదింటికా సార్?"

"అవును."

"చూశాను సార్! ఆవిడ మా షాపు ముందు నుంచే వెళ్ళింది."

"ఎలా వుంది?"

"బ్యూటీఫుల్‌గా వుంది. ఎత్తు, ఎత్తుకు తగ్గ ఒళ్ళు, తెల్లగా చూపు తిప్పుకోలేనంత అందంగా వుంది."

"ఇంకా..."

"ఆమె ఎర్రటి పెదవులు కింద కందిగింజంత నల్లటి బ్యూటీస్పాట్. కానీ ఆమె గాబరా పడుతున్నట్టు మొహం మాత్రం ఆందోళనగా వుంది."

"హైట్ షుమారు ఎంతుండవచ్చు?"

"ఫైవ్ ఫైవ్ వుంటుందండి. ఇంకో సంగతి... ఆమె జడ నవలల్లో వర్ణించినట్లు పిరుదుల దాకా వుంది సార్..." అని-

"అయినా ఇవన్నీ అడుగుతున్నారు... మీరు పోలీసు మనిషా?" కాస్త భయంగా అడిగాడతను.

"కాదులే... భయపడకు! ఆమెని ఇదివరకు ఎప్పుడైనా చూశావా?"

"చెప్పలేను సార్! ఇప్పుడు ఖాళీగా వున్నాను కాబట్టి..."

"ఆమె అందంగా వుంది కాబట్టి, మీ షాపు ముందు నుంచే నడుచుకుంటూ వెళ్ళబట్టి, యంగ్‌మాన్‌వి కాబట్టి చూశావ్."

అతను బిడియంగా తల వంచుకున్నాడు.

"ఎనీహౌ! చాలా థ్యాంక్స్ బ్రదర్" అంటూ డబ్బులిచ్చి పార్లర్‌లోంచి బయటకు నడిచాడు.

కారు స్టార్ట్ చేసి లాసన్స్‌బే కాలనీ వైపు పోనిచ్చాడు. ఫ్లాట్ నెంబర్ 18 సులువుగానే దొరికింది. కారు దిగి ఫ్లాట్‌వైపు నడిచాడు. "వై. పీటర్" అన్న అక్షరాలున్న బోర్డు ఫ్లాట్ కుడివైపు, ఫ్లాట్ నెంబర్ గేటుకున్న బోర్డుకు వ్రేలాడుతున్నాయి. కాలింగ్ బెల్ ప్రెస్ చేశాడు కరుణ్.

కొద్ది సేపటికి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

ఓ నలభై ఏళ్ళ వ్యక్తి కరుణ్‌ని చూసి-

"ఎవరు కావాలి?" అనడిగాడు.

"పీటర్ గారున్నారా?"

"నేనే పీటర్‌ని..."

"మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి..." చెప్పాడు కరుణ్.

"ప్లీజ్ కమిన్..." అంటూ హాల్లోకి నడిచి సోఫా చూపించాడు అతను.

"నా పేరు కరుణ్! క్రిమినల్ లాయర్‌ని" తనని తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు అతను.

"ఏం పనిమీద వచ్చారు?" అడిగాడతను.

"ఓ కేస్ నిమిత్తం వచ్చాను. ఈ పేపర్ కటింగ్ చూసి ఏమైనా వివరాలు చెప్పగలరని..." అంటూ ఆ పేపర్ అతనికి అందించాడు కరుణ్.

"నగరంలో బ్రౌన్ షుగర్, హెరాయిన్, నల్లమందు, మార్ఫిన్, కొకైన్, మాన్‌డ్రెక్స్ వంటి మత్తుపదార్థాలు యువతకి అమ్ముతున్నట్లు మురళీకృష్ణ, ఓ ప్రొఫెసర్, మరొక డాక్టర్‌ని పోలీసులు అనుమానించి కోర్టుకి హాజరు పరిచారు. అయితే సాక్ష్యాధారాలు లేక కోర్టు వారిని నిర్దోషులుగా వదిలిపెట్టేసింది"

ఆ పేపర్ కటింగ్‌లోని వార్తని బయటికి చదివి తిరిగి కరుణ్‌కి ఇచ్చేసి-

"మీ కేసుకీ, ఈ పేపర్ కటింగ్‌కీ, మీరు నా దగ్గరికి రావటానికీ ఏమిటి సంబంధం?" కూల్‌గా అడిగాడతను.

"నా క్లయింట్‌ద్వారా నాకు వచ్చిన ఇన్‌ఫర్మేషన్‌తో మీ దగ్గరకు రావలసి వచ్చింది..." చెప్పాడు కరుణ్.

"ఎవరు మీ క్లయింట్?"

"ఇది చిత్రమైన కేసు, నా క్లయింటెవరో నాకే తెలీదు. అంతవరకే ప్రస్తుతం చెప్పగలను."

"బావుంది! మీ క్లయింటెవరో మీకు తెలీదు. మీరేం చేయాలో మీకు తెలియదు. నా అడ్రసుకొచ్చి మీరు నన్ను ప్రశ్నించటం బాగుంది."

అతని మాటల్లో వ్యంగ్యం!

"మీరు చిత్రకారులా?" గోడలకి తగిలించి వున్న వివిధ తైలవర్ణ చిత్రాల్ని చూస్తూ అడిగాడు కరుణ్.

"అవును."

"ఆ పెయింటింగ్ అద్భుతంగా వుంది. దానిని నాకు అమ్ముతారా? నాకు చాలా బాగా నచ్చిందా చిత్రం..." ఆకాశంలో ఎర్రటి సూర్యుడు, కిందంతా ఆవిర్లు చిమ్ముతున్న ఎడారి ఇసుకలో కళ్ళల్లోకి ప్రాణం వచ్చేసినట్లు పడున్న యువకుడికి ఓ అందమైన స్త్రీ తన కడవలో నీళ్ళు తాగిస్తున్న చిత్రాన్ని చూపించి అడిగాడు అతను. ఆ చిత్రానికి కింది భాగంలో "ఎడారి సూర్యుడు" అని రాసి వుంది.

"సారీ! నాకు. నా చిత్రాన్ని అమ్మే అలవాటు లేదు."

"ఓకే! మిమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేసాను. కానీ మరోసారి గుర్తుకు తెచ్చుకుని ఏదయినా మెసేజ్ వుంటే మాత్రం నాకు తెలియజేయండి..." అంటూ తన విజిటింగ్ కార్డిచ్చి లేచాడు.

"చెప్పటానికేమీ లేదు. మీ క్లయింట్ పొరబడి వుంటారు. అయినా మీకోసం, మీ కేసు కోసం ఏదైనా సహాయం కావాలంటే మీరెప్పుడయినా రావచ్చు..."

"థాంక్యూ" అంటూ బయటికి నడిచి, తన కారు స్టార్ట్ చేసుకుని పోనివ్వసాగాడు కరుణ్.

"ఏ కారణం లేకుండా ఆమె ఈ ఆర్టిస్టు ఎడ్రస్ ఎందుకిస్తుంది? ఆ పేపర్ కటింగ్‌కీ, ఈ ఆర్టిస్టుకి ఏదో లింకుండే వుంటుంది. ఈ ఆర్టిస్టుమీద ఓ కన్నేసి వుంచితే మంచిది..."

అనుకుని ఎదురుగా కనిపించిన ఫోన్ బూత్ ముందు కారాపి ఓ నెంబర్ డయల్ చేసాడు.

అటునుంచి రింగవగానే రూపాయి కాయిన్ వేసి...

"హలో! రాయ్ డిటెక్టివ్ ఏజన్సీయేనా?" అడిగాడు.

"యస్..."

"మిస్టర్ రాయ్ ఈజ్ దేర్..."

"స్పీకింగ్..."

"హలో రాయ్! నేను కరుణ్‌ని..."

"కరుణ్ మీరా? ఏమిటీ మధ్య పత్తాలేరు?"

"పత్తా, చెత్తా... ప్రస్తుతం అర్జెంటుగా మీరు నేను చెప్పిన అడ్రస్‌కి మీ ఏజెంట్‌లని పంపి అందులోని వ్యక్తిమీద నిఘా వేయాలీ. నేనో కేసు టేకప్ చేసాను. నా క్లయింట్ ఆ అడ్రస్ చెప్పి, అతన్ని కల్సుకుంటే కేసుకు సంబంధించిన వివరాలు తెలుస్తాయని చెప్పాడు కానీ ఆ వ్యక్తి తనకేమీ తెలియదని అంటున్నాడు" చెప్పాడు కరుణ్.

"అడ్రస్ చెప్పండి. ఇప్పుడే పంపిస్తాను." చెప్పాడు రాయ్.

"ఏమిటీ కేసూ, ఎవరూ క్లయింట్?" అడిగాడు రాయ్.

అతడు బెంగాలీ వ్యక్తి కావటం వలన వ"కి బదులు బ" పలుకుతాడు ప్రతిసారీ.

బెంగాలీలందరూ అంతే. "వందేమాతరం" అవటానికి "బందేమాతరం" అంటారు. రాయ్ "వ"కి బదులు "బ" వాడే ప్రతిసారి నవ్వొస్తుంటుంది.

అయినా బయటపడడు కరుణ్.

"అదంతా తర్వాత తీరిగ్గా చెబుతాను. ముందు మీరు నేను చెప్పిన అడ్రస్‌కి మీ వాళ్ళని పంపించండి సార్..." అన్నాడు అతను.

కాలేజీనుంచి కరుణ్, రాయ్‌లిద్దరూ క్లాస్‌మేట్స్, చదువులు పూర్తయిన తరువాత కరుణ్ లాయర్‌గా సెటిలయితే. రాయ్ డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీ మొదలుపెట్టాడు.

చాలా కేసుల్లో రాయ్ అందించిన రహస్య సమాచారం కరుణ్‌కి ఎంతో ఉపయోగపడింది.

✳ ✳ ✳ ✳ ✳ ✳

"ట్రింగ్... ట్రింగ్..." ఫోన్ మోతకి మెలకువ వచ్చిన కరుణ్ బద్దకంగా ఆవులించి రిసీవర్ చేతిలోకి తీసుకుని–

"హలో..." అన్నాడు.

అప్పుడే రేడియం డయల్ తెల్లవారి మూడయినట్లు సూచిస్తోంది.

"హలో! నేను రాయ్‌ని..."

"చెప్పండి! ఏమిటింత పొద్దున్నే ఫోన్ చేశారు?"

"మీరు చెప్పినట్టే పీటర్ ఇంటి దగ్గర మా ఏజెంట్లని పెట్టించాను. పదకొండు, పదకొండున్నర ప్రాంతానికి చేరుకున్నారట అక్కడివాళ్ళు. బాళ్ళిద్దరూ చూస్తుండగానే పీటర్ బిల్డింగ్ బ్లాస్టయిపోయింది. సరిగ్గా రెండు గంటల ఇరభై నిమిషాలకి..."

రాయ్ చెప్పింది విని కరుణ్ మత్తు అంతా వదిలిపోయింది.

"వ్వాట్? ఆ బిల్డింగు బ్లాస్టయిపోయిందా?"

"ఎస్ మైడియర్ ఫ్రెండ్! మీరొస్తే ఇద్దరం అక్కడికి బెళదాం. పోలీసులు రాకముందే అక్కడికెళితే మనకేదయినా క్లూ దొరకవచ్చు" అన్నాడు రాయ్.

"ఓకే! టెన్‌మినిట్స్‌లో వస్తాను" అంటూ గబగబా తయారయి కారులో రాయ్ ఆఫీసుకి చేరుకున్నాడు కరుణ్.

రాయ్‌ది ఆఫీసు, ఇల్లు ఒకే బిల్డింగులో వున్నాయి. కరుణ్ కారు రాగానే రాయ్ ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

మరుక్షణం కారు లాసన్స్‌బే కాలనీవేపు దూసుకు పోసాగింది.

"ఇప్పటికయినా జరిగిందేమిటో చెప్పండి..." అన్నాడు రాయ్.

హోటల్లో భోజనం చేస్తున్నప్పుడు తనకి ఫోన్‌వచ్చిన దగ్గర్నుంచీ, తాను పీటర్‌ని కలిసి మాట్లాడినదంతా చెప్పి...

"ఆ వెంటనే మీకు ఫోన్‌చేసి పీటర్ ఇంటిని ఓ కాపు కాయమన్నాను" వివరించాడతను.

"మీ క్లయింట్ ఇచ్చిన పేపర్ కటింగ్‌కీ, పీటర్‌కి ఏదో బలమైన లింకు బుండి బుంటుంది. అందుకే మీరు అతన్ని కలిసీ కలబగానే ఇలా జరిగిందని నా నమ్మకం!"

రాయ్ మాటలకు నిజమేనన్నట్టు తలూపాడతను.

వాళ్ళ కారు అరకిలో మీటరు దూరంలో వుండగానే ఎర్రని వెలుగుతో మంటలు స్పష్టంగా కన్పించసాగాయి.

"హారిబుల్!" కారు ఆ మంటల ముందు ఆగగానే అన్నాడు రాయ్.

ఇద్దరూ కారులోంచే చూడసాగారు. ఇంతలో మంటల్ని తిలకిస్తున్న జనంలోంచి రాయ్ ఏజెంట్లు వచ్చి ఏదో చెప్పబోయారు. అదే సమయంలో పోలీస్ సైరన్ ఫైరింజన్ గంటల మోత వినిపించింది.

"ఏజెంట్స్! గెటిన్... కరుణ్‌జీ కారు పోనీయండి. పోలీసులు మమ్మల్ని చూస్తే చికాకు" అన్నాడు రాయ్.

ఏజెంట్లు కారెక్కగానే ముందుకు దూసుకుపోయింది వాళ్ళ కారు.

"ఎస్! ఇప్పుడు చెప్పండి. బాట్స్‌ద మాటర్?" అడిగాడు రాయ్.

"మేమిద్దరం పదకొండున్నరకి పీటర్ ఇంటికి చేరుకున్నాం. అప్పటికి ఆ ఇంట్లో ఏ అలికిడీ లేదు. లైట్లన్నీ ఆర్పేసి వున్నాయి. మేం ఆ ఇంటికి ఎదురుగా వున్న గుబురుపొద దగ్గర నక్కి వెయిట్ చేస్తున్నాం. ఇంతలో మా చెవులు చిల్లులుపడేలా, మా కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపేలా ఆ బిల్డింగ్ బ్లాస్టయిపోయింది. కొద్దిసేపు ఆగి మేమా ఇంట్లోకి వెళ్ళాం. బిల్డింగ్ రెండో అంతస్థులోని వాచ్‌నుంచి రెండు వైర్లు క్రిందికి వ్రేలాడటం కనిపించింది. బాంబు పేలుడుతో చుట్టుపక్కల జనం వస్తున్న అలికిడికి మేం వెనకనుంచి జారుకుని మళ్ళీ బిల్డింగ్ ముందు భాగంలోకి వచ్చాం. తరువాత మీకు ఫోన్ చేశాం. పోలీస్ స్టేషన్‌కీ, ఫైర్ స్టేషన్‌కీ బహుశా ఎవరో ఫోన్ చేసుంటారు. అందుకే వాళ్ళు వచ్చారు." ఓ ఏజెంట్ వివరించాడు.

"అంతేనా? ఇంకేమి ఇన్ఫర్మేషన్ లేదా?" అడిగాడు రాయ్.

"ఇంకేమి లేవు సార్! బిల్డింగంతా సెర్చ్ చేద్దామంటే అప్పటికే బాంబు ప్రేలుడువల్ల నలుదిక్కులా అంటుకున్న మంటలు వీలు కలుగనీయలేదు. వాచ్ రెండు గంటల ఇరవై నిమిషాల దగ్గర ఆగిపోయి వుంది..."

"లోపల పీటర్ ఏమయిపోయినట్లు?" చిన్నగా గొణిగాడు కరుణ్.

"బహుశా లోపలే ఉండి ఉంటాడు. బాంబు ప్రేలుడుతో బిల్డింగ్ చాలావరకు కూలిపోయింది. మంటలు, పొగ వలన వెతకటానికి కష్టమైంది. అప్పటికే చుట్టుపక్కల జనం రావటంతో అతని గురించి వెదకలేకపోయాం."

మాటల్లోనే రాయ్ ఆఫీసు చేరుకుంది కారు వాళ్ళు దిగిపోగానే ఇంటివైపు దూసుకుపోయాడు కరుణ్.

✢ ✢ ✢ ✢ ✢ ✢

ఉదయం ఆరు గంటలైంది సమయం.

కరుణ్ కాఫీ సిప్‌చేస్తూ, పేపర్ తిరగేయసాగాడు.

"లాసన్స్ బే కాలనీలో బాంబు పేలుడు" అన్న శీర్షిక అతన్ని ఆకర్షించింది గబగబా చదవసాగాడు.

"స్పాట్‌న్యూస్ : లాసన్స్ బే కాలనీలోని ప్లాట్ నెం : 18 బిల్డింగ్‌ని రాత్రి ఎవరో దుండగులు టైం బాంబ్ పెట్టి పేల్చివేశారు. పోలీసులు ఆ మంటల్లో పూర్తిగా కాలిపోయిన ఓ శవాన్ని కనుక్కున్నారు. పూర్తిగా కాలిపోయి, రూపురేఖలు లేని ఆ శవాన్ని చూసి స్థానికులు "అది పీటర్ దేనని... శవం ఒడ్డూ, పొడవూ బట్టి చెప్పవచ్చు"నని పోలీసులకు తెలిపారు. అతను ఆ బిల్డింగ్‌లో ఒంటరిగా జీవిస్తున్నాడని వాళ్ళు తెలిపారు. పోస్టు మార్టమ్ నిమిత్తం శవాన్ని పోలీసులు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. త్రీటౌన్ ఎస్.ఐ. మురళి కేసుని దర్యాప్తు చేస్తున్నారు..." అంటూ పేర్కొందా పత్రిక.

కరుణ్ పేపర్ పక్కన పెట్టేసి, స్నానం చేసి డ్రస్సయ్యాడు. కారులో రాయ్ ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు.

"గుడ్ మార్నింగ్ రాయ్ సాబ్" విష్ చేశాడు.

"గుడ్ మార్నింగ్ కరుణ్‌జీ! పేపర్లో న్యూస్ వచ్చింది చూశారా?" అడిగాడు రాయ్.

"చూశాను."

"అనుమానం లేదు. పీటర్‌ని మీరు కలిసిన రోజే అతన్నెవరో హత్య చేశారంటే బహుశా అతనికి మీరు చూపించిన పేపర్ కటింగ్‌లోని వ్యక్తుల వివరాలు తెలిసే వుంటాయి. ఎందుకైనా మంచిది. మనం మళ్ళీ మరోసారి పీటర్ బిల్డింగ్ దగ్గరికి వెళ్ళటం మంచిది. ఏ చిన్న ఆధారమైన దొరక్కపోదు" ఆశావహంగా అన్నాడు రాయ్.

"ఓకే! వెళదాం" అన్నాడు కరుణ్.

ఇద్దరూ కారులో లాసన్స్‌బే కాలనీ చేరుకున్నారు. వాళ్ళు వెళ్ళేటప్పటికి పీటర్ బిల్డింగ్ దగ్గర ఓ పోలీస్ కానిస్టేబుల్ కాపలాగా వున్నాడు. అందమైన ఆ బిల్డింగ్ కుష్టు జబ్బు తగిలిన మనిషిలా బాంబ్ పేలుడికి అసహ్యంగా అయిపోయింది.

"లోపలికెళ్ళటమెలా? కానిస్టేబుల్ కాపలా కాస్తున్నాడే" అన్నాడు రాయ్.

"మనం కారులోనే వెయిట్ చేద్దాం. కానిస్టేబుల్ ఎటయినా వెళ్ళకపోడు. అప్పుడు లోపలికెళ్ళి చూసిరావచ్చు" అన్నాడు కరుణ్.

ఇద్దరూ కారులో కూర్చునే చూడసాగారు. గంటయినా ఆ కానిస్టేబుల్ ఎటూ కదలలేదు.

"సాధారణంగా ఇలా ఏదయినా కాపలా డ్యూటీ పడితే పోలీసులు మొక్కుబడిగా కాపలా కాస్తారు. ఇతడేమిటి దిష్టిబొమ్మలా ఎటూ కదలటం లేదు?" విసుగ్గా అన్నాడు రాయ్.

"బహుశా ఇతనిలో సిన్సియారిటీ పాళ్ళు కాస్త అధికంగా వున్నాయేమో" నవ్వుతూ అన్నాడు కరుణ్.

ఇంతలో జరిగిందా సంఘటన–

కాలేజీకి వెళుతున్న ఓ అమ్మాయిని వెకిలిగా కామెంట్ చేస్తూ ఫాలో అవసాగాడో అబ్బాయి. తల వంచుకుని మౌనంగా నడుస్తున్న ఆమెకి, కంటి చివర్ల నుంచి పీటర్ బిల్డింగ్ దగ్గర కాపలా కాస్తున్న కానిస్టేబుల్ కనిపించాడు.

ఆమె గబగబా అటు నడిచి–

"చూడండి సార్! ఈ రాస్కెల్ నన్ను రోజూ ఇలా వెంబడించి పిచ్చి పిచ్చి కూతలు కూస్తున్నాడు. ఇంటినుంచి కాలేజీకి, కాలేజీనుంచి ఇంటికి రావటమే దర్లభంగా వుంది" అంటూ అతనికి చెప్పింది.

ఆ కానిస్టేబుల్ వెంటనే ఆ యువకుడి చొక్కా కాలర్ పట్టుకుని – "ఏరా? అమ్మాయిలని ఏడిపిస్తావా? చువ్వలు లెక్కెట్టాలని ఉందా?" అనడిగాడు కోపంగా.

"ముందు ఫిల్టు వదులు! నేనెవర్నో తెలుసా? ఎమ్.ఎల్.ఎ.గారి కొడుకు ఫ్రెండ్‌ని. ఒక్క మాట నేను చెబితే నువ్వు నక్సలైట్లున్న ఏరియాలోకి పోయి పడతావ్...." నిర్లక్ష్యంగా అన్నాడు ఆ యువకుడు.

తాను పోలీసునైనా జడవకుండా, అదీ ఓ అమ్మాయి ముందు వాడలా అనేసరికి కోపం పట్టలేకపోయిన ఆ కానిస్టేబుల్ అతడి చొక్కా పుచ్చుకుని ఈడ్చుకుంటూ...

"నీలాంటి దున్నపోతులకిలా కాదురా టాస్క్‌ఫోర్స్‌కి అప్పగించేస్తే తాట వలిచేస్తారు. అప్పుడు దిగుతుంది నీమైకం...." అంటూ వెళ్ళసాగాడు. వాళ్ళ వెనకే నడిచిందా అమ్మాయి.

"ఈ ఇన్సిడెంట్ మనకుపయోగపడేలా వుంది. కానిస్టేబుల్ బహుశా ఈ సందు చివరున్న బూత్‌లోంచి టాస్క్‌ఫోర్స్ వాళ్ళకి విషయం చెప్పి, అతన్ని అప్పగించటానికి ఫోన్ కోసం వెళ్ళుంటాడు. మీరిక్కడే వుండి చూస్తూ వుండండి. నేను లోపలికి వెళ్ళి ఏమయినా ఆధారాలు దొరుకుతాయేమో చూసొస్తాను" అంటూ కారు దిగాడు కరుణ్.

కరుణ్ జీ! బీకేర్‌ఫుల్... కానిస్టేబుల్ రాకముందు వచ్చేయాలి. లేకపోతే అనుమానితుల లిస్టులోకి మనమూ వెళ్ళిపోతాం" హెచ్చరించాడు రాయ్. 'సరే' నన్నట్లు తలూపి బిల్డింగ్‌వైపు దూసుకుపోయాడు కరుణ్.

చాలా శక్తివంతమైన బాంబే పేలి వుంటుంది. బిల్డింగ్ రూపురేఖలు పూర్తిగా మారిపోయాయి. కిటికీలకున్నగ్రిల్‌లైతే ఎవరో చేతిలో వంచేసినట్టు వంగిపోయాయి. హాల్లో గోడలు సొరంగాలు తవ్వినట్లు పెద్దపెద్ద కంతలేర్పడిపోయాయి. ఫర్నిచరంతా కాలి బూడిదైపోయింది. ఒక్కో గదే వెతుకుతూ వెళ్ళసాగాడు అతను. అనుమానించదగిన ఆధారాలేమీ లేవు. చివరిగా మిగిలింది పీటర్ బెడ్‌రూం. అందులోకి నడిచాడు.

బయట కారులో కూర్చున్న రాయ్‌కి క్షణక్షణానికీ ఆందోళన పెరిగిపోసాగింది. 'పది నిముషాలపైనే అయిపోయింది. ఏమిటింకా రాడు. కానిస్టేబుల్ వచ్చేస్తే ఎంత డేంజర్?"

అతను మనసులో అనుకుంటున్నట్లే కానిస్టేబుల్ వస్తూ కనిపించాడు.

"ఇక నీకేమీ భయం లేదమ్మా! వాడిని టాస్క్‌ఫోర్స్‌కి అప్పగించేశానుగా మళ్ళీ నీ జోలికి వాడు వస్తే, నేను త్రీటౌన్‌లో వుంటాను. నా పేరు నాగరాజు, నన్ను కలిస్తే అప్పుడు చూద్దాం వాడి పని" ఆ అమ్మాయికి అభయం ఇచ్చి వెళ్ళిరమ్మన్నాడు ఆమెని.

"అయిపోయింది. అంతా అయిపోయింది. ఇప్పుడా బిల్డింగ్‌లోంచి కరుణ్ రావడం చూస్తే ఈ కానిస్టేబుల్ ఆ విషయం ఎస్.ఐ.కీ చెబుతాడు. వాళ్ళు మళ్ళీ దర్యాప్తు ముందునుంచీ ప్రారంభిస్తే, ఆ రోజు రాత్రి కరుణ్ పీటర్‌ని కలబటం, ఆ తరువాత అతని హత్య జరగటం ఇవన్నీ ఒకదానికి ఒకటి లింకప్ చేసి అతన్నీ అనుమానితుడుగా పరిగణిస్తారు. ఎవరికోసమో తాను బుచ్చులో చిక్కుకుంటాడు కరుణ్."

"ధబ్...." మన్న శబ్దంతో కారు డోర్ మూసేసి, కూర్చుని ముందుకు ఉరికించిన కరుణ్‌ని చూడగానే గొణుక్కోవటం ఆపేశాడు రాయ్. అతని మొహంలో ఆశ్చర్యం కన్పించింది.

"వెల్ మైడియర్ కరుణ్! ఎలా బచ్చారు? మీరొచ్చే సమయానికే కానిస్టేబుల్ బచ్చేశాడుగా" అడిగాడు.

నేను అన్ని గదులూ తిరిగి, చివరగా పీటర్ బెడ్‌రూంలోనికి నడిచాను. అక్కడొక ఐరన్‌సేఫ్ కనిపించింది. అది ఓపెన్ చేసే వుంది. అయితే అందులో ఏ విధమైన వస్తువులుకానీ... కాగితాలు కానీ... లేవు. కానీ బీరువాలోని అరలన్నిట్లో తెల్లని పౌడర్ ఒలికిపోయి వుంది...

ఇక చూడవలసిందేమీ లేదనిపించి బయటకు వచ్చేసరికి కానిస్టేబుల్ యధాస్థానంలో కనిపించాడు. వెంటనే బిల్డింగ్ వెనకనుంచి పక్కవీధిలోకి వెళ్ళి అక్కడినుంచి ఇలా వచ్చాను. ఏ క్లూ దొరకలేదు."

"గుడ్! మీరు లాయర్‌గానే కాదు. డిటెక్టివ్‌గా కూడా రాణిస్తారు. ఇక మేం బిచాణా ఎత్తేయవలసిందే"

ఆ మాటలకు చిన్నగా నవ్వాడు కరుణ్.

అప్పుడు తెలీదతనికి తాను తన కళ్ళముందు కనిపించిన అతి ముఖ్యమయిన ఆధారాన్ని పట్టించుకోలేదని.

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

"ట్రింగ్... ట్రింగ్...." కాలింగ్‌బెల్ మోతకి చదువుతున్న పుస్తకాన్ని పక్కనపెట్టి వెళ్ళి తలుపు తీశాడు కరుణ్.

ఎదురుగా మంజుల నిల్చుని వుంది.

"హాయ్ స్వీటీ... హౌ ఆర్ యూ?" ఆనందంగా అడిగాడు అతను.

"ఫైన్! థాంక్యూ...." అంది చిరుకోపంగా.

"లోపలికి రావా?" బయటే నించున్న ఆమెని అడిగాడు.

"వస్తాను. కానీ... ఏమిటి తమరస్సలు ఇంటిపట్టున వుండటం లేదా" ఎర్లీ మార్నింగ్ ఫోన్ చేసినా, రాత్రిపూట ఫోన్‌చేసినా ఎవరూ ఫోనెత్తటం లేదు."

"చెబుతాను మంజూ... అంతా చెబుతాను. ముందు రిలాక్స్‌గా కూర్చో" అంటూ లోపలికి నడిచాడు. వెనకే వచ్చి సోఫాలో కూర్చుంది మంజుల.

కరుణ్, మంజులల స్నేహానికి రెండేళ్ళ వయస్సు! ముందు స్నేహంగా మొదలై, తర్వాత అది ప్రణయంగా మారింది. ఆమె బియస్సీ హోం సైన్స్ చేసి ప్రస్తుతం ఖాళీగా వుంది.

అప్పుడే తనకి కలుపుకున్న కాఫీని ఫిఫ్టీ-ఫిఫ్టీ చేసి ఓ కప్పులో ఆమెకి, మరో కప్పులో తనకూ తెచ్చుకుని ఆమె ఎదురుగా కూర్చున్నాడు కరుణ్.

మంజుల మెల్లగా కాఫీ సిప్ చేయసాగింది.

"మంజూ! నేనో కేసు డీల్ చేస్తున్నాను...."

"లాయర్‌గా అది నీ డ్యూటీ కరుణ్. అందులో వింతేముంది? దానికోసం రేయింబవళ్ళూ నాక్కనిపించకుండా పోతే నాకెలా వుంటుంది?" అతని మాటలు పూర్తికాకుండానే అందామె.

"ఇది అన్ని కేసుల్లాంటి కేసూ కాదు డియర్...."

"ఓహో! ఎవరో అందమైన అమ్మాయి అప్పగించిన కేసు కాబోలు! అందుకే అంత శ్రద్ధగా వర్కవుట్ చేస్తున్నావు."

"నిజమే! నాకు ఈ కేసునిఅప్పగించింది ఓ స్త్రీయే. కానీ ఆమె ఎవరో తెలీదు నాకు. కనీసం ఆమె పేరుకూడా...."

"ఏమిటేమిటి? కేసునప్పగించింది స్త్రీయే కానీ... ఆమెవరో తెలియదు, ఆమె పేరు తెలీదా? బహుశా ఆమె బురఖా వేసుకుని వచ్చి వుంటుంది. యామే రైట్?"

"యువార్ రాంగ్ యంగ్‌లేడీ! ఆమె నాతో ఫోన్‌లో మాట్లాడి, అజ్ఞాతంగా కేసునప్పగించింది...." అని మొత్తం జరిగిందంతా వివరించాడు కరుణ్.

ఒక్కక్షణం ఆమె మౌనంగా వుండిపోయింది. తరువాత తేరుకుని-

"కరుణ్! నాకెందుకో నువ్వు చెప్పిన వివరాలన్నీ విన్నాక ఇదేదో భయంకరమైన ముఠాకి సంబంధించిన విషయంలా తోస్తోంది. ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. నువ్వీ కేసు విత్‌డ్రా అయిపో!" ఆమె కళ్ళల్లో కన్నీరు!

అదిచూసి లేచెళ్ళి ఆమె పక్కనే కూర్చున్నాడతను.

"పిచ్చి మంజూ! ఎందుకలా బెంబేలు పడతావ్? ఇంతకుముందు నేనెన్ని క్రిమినల్ కేసులు టేకప్ చేయలేదు. ఇదీ అంతే...." అన్నాడు.

"అవన్నీ వ్యక్తులకు సంబంధించినవి కరుణ్. కానీ ఇదలాకాదు. మత్తుపదార్థాలతో యువతని నిర్వీర్యం చేసే మాఫియా రాక్షసులది. ఈ కేసులో నీకేదయినా అయి నిన్ను పోగొట్టుకుంటే - నేను...." అక్కణ్నించి మాట్లాడలేనట్లు ఆమెకి దుఃఖంతో మాటలు పెగల్లేదు.

"నాకేమీ కాదు మంజూ! నువ్వు ధైర్యంగా వుండు, ప్రతి పురుషుడి విజయం వెనకా ఓ స్త్రీ వుంటుందంటారు. అలాగే నేనీ కేసులో నేరస్తుల్ని చట్టానికి అప్పగించి, నేనూ ఓ మంచిపని చేశానన్న తృప్తి మిగలాలంటే నువ్వు నాకు నైతిక బలాన్నివ్వాలి. కానీ ఇలా బెంగపడి నా ముందరికాళ్ళకి బంధాలేస్తే, ఎలా?" అనునయంగా ఆమె వెన్ను నిమిరి అన్నాడు అతను.

కాస్సేపటికి ఆమె తేరుకుంది.

"అయితే ప్రతిరోజూ ఏదో ఒక సమయానికి, నువ్వెక్కడున్నా నాతో ఫోన్‌లో మాట్లాడాలి లేకపోతే నా మనసు మనసులో వుండదు"

"అలా అన్నావ్ బాగుంది...."

"ఈ రోజు సండేకదా! హోటల్ గ్రీన్‌పార్క్‌లో గుజరాతీ హాండీ క్రాఫ్ట్ మేళా జరుగుతుంది. వెళదాం!" అంది మంజుల.

"ఓకే! నేను పది నిమిషాల్లో తయారయి వచ్చేస్తాను-" అంటూ బాత్‌రూంలోకి నడిచాడు కరుణ్.

మంజుల ఏదో మేగజైన్ తీసుకుని చదవసాగింది పది నిముషాల తర్వాత-

"మంజూ! వెళదామా?" అంటూ వచ్చాడతను.

ఫుల్‌సూట్‌లో వున్న కరుణ్‌ని ఒకసారి పైనుంచి కిందివరకూ చూసింది మంజుల.

పొడవైన అతని విగ్రహానికి ఆ సూట్ మరింత అందానిచ్చింది. నుదురుమీద తారట్లాడుతున్న అతని జుత్తు, స్థిరత్వాన్ని, అకుంఠిత దీక్షనీ సూచిస్తున్న అతని కళ్ళు, వాయింట్ నోస్, బొద్దింక మీసాలు, అప్పుడే షేవ్ చేసుకున్న పచ్చని అతని గడ్డం - మగాడంటే ఇలా వుండాలన్నట్టు వున్నాయి.

"రోజులు మారిపోయి అబ్బాయిలకి బదులు అమ్మాయితే అన్నిట్లోనూ 'ఏక్టివ్' పార్టు తీసుకుంటున్నారని ఎక్కడో చదివాను. అది నిజమే న్నమాట" చిలిపిగా అన్నాడు కరుణ్.

"ఛీ... ఏమిటా పిచ్చివాగుడు?" అందంగా చిరాకు పడిందామె.

"మరి నన్ను తినేసేలా చూస్తుంటే ఏమనను?"

"ఇక వెళదామా?" అందామె లేస్తూ.

"నేనిందాక అన్నట్టు గుర్తుమరి...."

ఆ మాటతో ఆమె చిన్నగా నవ్వింది. సొట్టలుపడే ఆమె చెక్కిళ్ళు కరుణ్‌ని చూసి కవ్వింపుగా నవ్వినట్లున్నాయి. ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని బయటకు నడిచాడు. డోర్ లాక్‌చేసి కారులో కూర్చుని హోటల్ గ్రీన్‌పార్క్‌వైపు పోనివ్వసాగాడు కారుని.

పది నిముషాల్లో హోటల్ చేరుకుని కారుని పార్కింగ్ ప్లేస్‌లో పెట్టి లోపలికి నడిచారు. గుజరాతీ సంస్కృతిని కళ్ళముందు ఆవిష్కరించేలా వాళ్ళ పనితనంతో అందాలు సంతరించుకున్న ఎన్నో అద్భుతమైన వస్తువులు ఠీవిగా తమతమ స్థానాల్లో అమరి వున్నాయి.

అన్నీ చూసేసరికి గంటపైనే పట్టింది వాళ్ళకి. జనం పల్చగా వున్నారు.

"నీకేమయినా కావాలా?" అడిగాడు కరుణ్.

మంజుల చెమ్కీలతోనూ, అద్దాలతోనూ తయారు చేసిన ఓ హాండ్ బ్యాగ్, గులాబీ రంగు తోలు బూట్లు తీసుకుంది. కౌంటర్లో డబ్బు చెల్లించి వెనుదిరుగుతుండగా-

"గుడ్‌మాణింగ్ కరుణ్‌జీ!" అన్న మాటలకి తిరిగి చూశారు కరుణ్, మంజులలు.

రాయ్ భార్యా సమేతంగా అక్కడ నిల్చుని వున్నాడు. పరస్పర పరిచయాలయ్యాక-

"ఎంత వరకూ వచ్చింది నీ కేస్?" మెల్లగా అడిగినా మంజులకి వినిపించాయి మాటలు.

"ఏమీ ముందుకు సాగలేదు. ఆ రోజు నాకు పాకెట్ అందించిన హెడ్ వెయిటర్‌ని ఓసారి ఎంక్వయిరీ చేస్తాను. అతనికా పాకెట్ ఎవరిచ్చారో తెలిస్తే... ఈసారి ఆ వైపు నుంచి మొదలు పెట్టుకు రావచ్చు" చెప్పాడు కరుణ్.

"గుడ్! మేం మేళా చూస్తాం" అన్నాడు రాయ్.

"ఓకె!" అంటూ మంజులతో బయటకి నడిచాడు అతను.

"అబ్బా! బుర్ర వేడెక్కిపోయిన సమయంలో నువ్వొచ్చి ఈ మేళాకి తీసుకు వచ్చి చాలా హెల్ప్ చేశావ్ మంజూ. గుజరాతీ కళాకారుల పనితనం ఎంత చక్కగా వుంది!"

"..........."

"నువ్వు మరీ బ్యాగ్, షూసే తీసుకున్నావేమిటి?"

".........."

"శారీస్ కూడా వున్నాయి. తీసుకోవలసింది...."

"..........."

"ఏమిటి మై స్వీట్ హార్ట్ మాట్లాడవేం?"

"చూడండి క్రిమినల్ లాయరుగారూ! తమరో విషయం గుర్తు పెట్టుకుంటే మంచిది."

"ఏమిటి?" డ్రైవ్ చేస్తూనే అడిగాడు కరుణ్.

"లాయర్ లాయర్‌గానే ఉండాలి. ఇందాక రాయ్‌తో నువ్వంటున్న మాటలు నాకు విన్పించలేదనుకున్నావా?"

"ఏ మాటలు?"

"హోటల్లో హెడ్ వెయటర్ని ఎంక్వయిరీ చెయ్యాలనీ, అటునుంచి మొదలు పెట్టుకు రావాలనీ అన్న మటలు."

"అయితే...."

"నా ఉద్దేశ్యంలో అటువంటి ఎంక్వయిరీలు పోలీసులు, డిటెక్టివ్ చేయాలి" అందామె.

"పూర్ మంజూ! లాయరంటే కోర్టులోనే వాదించటం కాదు. తన కేసుకు సంబంధించిన ప్రతి విషయం కోసమూ అతను ఇన్వెస్టిగేషన్ చేయక తప్పదు. ఎందుకంటే న్యాయవ్యవస్థ మొత్తం సాక్ష్యాధారాలమీదే ఆధారపడి వుంది."

మంజుల మౌనంగా వుండిపోయింది.

"ఎక్కడ దింపాలి నిన్ను?"

"అంటే నన్ను వదిలించుకుంటావా?"

"అది కాదు!"

"ఈ రోజంతా నీతోనే ఉందామనుకున్నాను...." అతనివైపు చూస్తూ అందామె.

"ప్లీజ్ మంజూ! కొద్ది రోజులు ఓపికపట్టు, ఈ రోజే కాదు జీవితాంతం కలిసే వుండొచ్చు. ఈ కేసు విజయవంతంగా నేను సాల్వ్‌చేసి, నా సహాయాన్ని అర్థించిన ఆ స్త్రీకి ఆమె కోరినది జరిగిన వెంటనే మనం దైవసాక్షిగా, పెద్దల సమక్షంలో దంపతులమవుదాం. అంత వరకూ నువ్వు నేను చెప్పినట్టు చేయి. ఇప్పుడింటికెళ్ళు నువ్వు. నేను హోల్ డిలైట్‌కెళ్ళి కొంత సమాచారం సేకరించుకుని వస్తాను" బ్రతిమాలుతున్నట్లున్నాడు కరుణ్.

"సరే!" నిట్టూర్చి అంది మంజుల.

తర్వాత ఎవరూ మాట్లాడుకోలేదు. మంజుల తమ ఇంటికి కాస్త దూరంలోకి కారు చేరగానే-

"ఇక్కడాపెయ్ కరుణ్" అంది.

అతను కారాపాడు.

మంజుల కారుదిగి... సీరియస్‌గా వెళుతూ "బై" అంది.

బై చెప్పి కారుని రివర్స్‌చేసి వెనుదిరిగాడు కరుణ్.

* * * * * *

మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలే అవటంతో హోటల్ డిలైట్ పెద్ద రష్‌గా లేదు. కరుణ్ తానెప్పుడూ కూర్చునే టేబిల్ దగ్గరే కూర్చున్నాడు.

"బాబా సెహగల్" లేటెస్ట్ ఆల్బమ్‌లోని హిందీ పాటలు అక్కడి మందకొడి వాతావరణాన్ని ఉత్తేజపరచటానికి సమాయత్తమైనట్టు స్పీకర్లలోంచి మధురంగా విన్పిస్తున్నాయి.

కరుణ్ లంచ్‌కి ఆర్డరిచ్చి చుట్టూ చూశాడు. వెయిటర్లందరూ ఎవరికి కావలసినవి వారికి సర్వ్ చేస్తున్నారు. ఎక్కడా హెడ్‌వెయిటర్ జాడలేదు.

"ఏమిటి హెడ్‌వెయిటర్ కనిపించటంలేదు" అనుకున్నాడు కరుణ్. కొద్దిసేపటికి అతనికి లంచ్ సర్వ్ చేయబడింది.

"హెడ్ వెయిటర్ కనిపించటంలేదేమిటి?" తనకి సర్వ్‌చేసిన వెయిటర్ని అడిగాడు.

"తెలియదు సార్! అతను గత మడు రోజుల నుంచీ రావటం లేదు" అని అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడతను.

కరుణ్ భోజనం చేస్తూ ఆలోచించసాగాడు.

"తనకి ఆరోజు హెడ్‌వెయిటర్ ఆ పాకెట్ ఇచ్చాడు. అతను లోపలే వుంటాడు. కాబట్టి పాకెట్ తెచ్చిన వ్యక్తి నేరుగా లోపలికొచ్చి హెడ్‌వెయిటర్‌కి ఇచ్చయినా వుండాలి. లేదా బయట దర్వాన్‌కిస్తే, అతను హెడ్‌వెయిటర్ కిచ్చి తనకిమ్మని చెప్పయినా వుండాలి. ఇప్పుడు

హెడ్ వెయిటర్ లేడు కాబట్టి దర్వాన్ని అడిగిచూడాలి" గబగబా భోజనం ముగించి, బిల్ పే చేసి బయటకి నడిచాడు కరుణ్. దర్వాన్ తలుపుతీసి రోజూ కరుణ్‌ని చూస్తుంటాడు కాబట్టి పలకరింపుగా చిన్నగా నవ్వాడు కరుణ్ కూడా నవ్వాడు.

"చిన్న ఇన్ఫర్మేషన్ కావాలి...." దర్వాన్‌నే చూస్తూ అన్నాడు.

"చెప్పండి సార్" అన్నాడతను వినయంగా.

"మూడు రోజుల క్రితం రాత్రి తొమ్మిదింటికి నాకో పార్సెల్ వచ్చింది. దాన్ని హెడ్‌వెయిటర్ నాకందించాడు. అది పంపించిన వ్యక్తి ఎవరో తెలుసుకుందామంటే హెడ్‌వెయిటర్ ఈ మధ్య రావటం లేదని తెలిసింది. నీకేమయినా తెలుసేమోనని...."

"ఓ అదా! అది నేనే హెడ్‌వెయిటర్‌కి ఇచ్చాను సార్."

"అంటే ఆ పార్శిల్ తీసుకొచ్చిన వ్యక్తి ముందుగా నీకిచ్చాడా?"

"అవును సార్! ఈ పార్శిల్ లాయర్ కరుణ్‌గారికి ఇవ్వాలి. అని నాకిస్తే, నేను దాన్ని హెడ్‌వెయిటర్‌కి ఇచ్చాను. అతనది మీకు అందించాడు."

"ఆ వ్యక్తి ఎలా వున్నాడు?"

"వ్యక్తి కాదు సార్! చిన్న కుర్రాడు."

"కుర్రాడా?'

"ఎస్ సార్!"

"ఎంతుంటుంది ఆ కుర్రాడి వయసు?"

"ఇంచుమించు పదమూడు, పద్నాలుగు వుంటుంది.

"పోలికలేమైనా చెప్పగలవా?"

"సన్నగా, నల్లగా వున్నాడు సార్! నాలుగున్నర అడుగుల ఎత్తు వుంటాడు?"

"ఇంకా...."

"రింగుల జుత్తు...."

"అంతేనా? కొట్టొచ్చినట్టు కనిపించే గుర్తులేమైనా ఉన్నాయా? బాగా గుర్తుకు తెచ్చుకుని చెప్పు...."

"యీ... ఆ కుర్రాడికి గ్రహణం మొర్రి వుంది సార్. మాట్లాడేటప్పుడు నత్తిగా, పదాలు సరిగా పలకలేకపోతున్నాడు. అంతకంటే ఇంకే ప్రత్యేకమైన గుర్తులూ లేవు" చెప్పాడతను.

"థాంక్యూ" అంటూ తన కారు దగ్గరికి నడిచాడు కరుణ్.

డోర్ ఓపెన్‌చేసి లోపల కూర్చుని స్టార్టుచేసి ముందుకురికించాడు కారుని.

ఏం చేయాలో తోచలేదతనికి.

తిన్నగా రాయ్ ఆఫీసుకి వెళ్ళాడు.

అతనక్కడికి వెళ్ళేటప్పటికి రాయ్ ఏదో ఫైల్ క్షుణ్ణంగా చదవసాగాడు.

అలికిడికి తలెత్తి కరుణ్‌ని చూసి-

"రండి కరుణ్‌జీ! ఎనీ ప్రోగ్రెస్ ఇన్ యువర్ కేస్?" అడిగాడు రాయ్.

"నథింగ్ రాయ్! హెడ్ వెయిటర్ మూడురోజుల క్రితం నుంచీ... అంటే నాకతను పేకెట్ అందించిన మరునాటి నుంచీ హోటల్‌కి రావటం లేదట"

"ఓహ్! బేడ్‌లక్!"

"కానీ నడి సముద్రంలో మునిగిపోయిన వాడికి ఆ సమయంలో, గడ్డిపోచే పెద్ద ఆధారమయినట్టు, లింకులు తెగిపోతున్న ఈ కేసులో ఓ చిన్న ఆధారం దొరికింది."

"ఏమిటది?" ఆత్రుతగా అడిగాడు రాయ్.

"నాకారోజు పాకెట్ అందించినది ఓ పద్నాలుగేళ్ళ కుర్రాడు" చెప్పాడు కరుణ్.

"ఎలా తెలిసింది మీకా సంగతి?"

"హోటల్ డిలైట్ దర్వాన్ ద్వారా అతనికే ముందు ఆ పాకెట్ అందించబడి, హెడ్‌వెయిటర్ ద్వారా నాకు చేరింది."

"ఇదీ బో ఆధారమేనా! ఇంత పెద్ద సిటీలో పధ్నాలుగేళ్ళ కుర్రాళ్ళు ఎంతమందుంటారో, ఎబరినవి గుర్తుపట్టగలం?"

"ఉంది రాయ్! గుర్తుపట్టడానికి చిన్న ఆధారం వుంది... ఆ కుర్రాడికి గ్రహణం మొర్రి"

"ఐ మీన్ మిసెల్స్" (గ్రహణం మొర్రి)

కరుణ్ మౌనంగా తలూపాడు.

"మళ్ళీ పేపర్‌లో పీటర్ బిల్డింగ్ బ్లాస్టయిన విషయంకానీ, దర్యాప్తు ఎంతవరకూ వచ్చిందన్న సంగతికానీ కనిపించలేదు. అదీ మన పోలీసు శాఖ పనితీరు. బహుశా ఆ విషయం మరిచిపోయుంటారు" వ్యంగ్యంగా అన్నాడు రాయ్.

"వాళ్ళవల్ల కాకపోతే ఇదే సక్సలైట్ల పనో అని చేతులు దులిపేసుకుని, కేసు క్లోజ్ చేసేసినా ఆశ్చర్యం పోనక్కరలేదు...." చెప్పాడు కరుణ్.

అవునన్నట్లు తలూపాడు రాయ్.

ఇంతలో బోయ్ కాఫీలు తెచ్చాడు!

"నాకొద్దు రాయ్! నేనిప్పుడే లంచ్ తీసుకొని వస్తున్నాను" కరుణ్ చెప్పాడు.

"అప్పుడే లంచ్ అయిపోయిందా?" ఇంకా బన్నోక్లాక్ కూడా కాలేదు!"

"హెడ్ వెయిటర్‌ని ఎంక్వయిరీ చేద్దామని కాస్త ముందుగా వెళ్ళాను.

"అచ్చా...."

"ఓకే రాయ్‌సాబ్! మీరు బిజీగా వున్నట్టున్నారు. నేను మళ్ళీ కలుస్తాను" అంటూ బయటకొచ్చాడు కరుణ్.

✧ ✧ ✧ ✧ ✧ ✧

సమయం అర్ధరాత్రి పన్నెండు గంటలు!

చీకటి నల్లటి కాటుకలా అంతటా ఆవరించి వుంది.

ఆ నీరవ నిశీధిలో ఓ ఎర్రటి కారువచ్చి కరుణ్ ఇంటి ముందు ఆగింది.

కారు ఆగిన తరువాత... దాని హెడ్‌లైట్లు ఆరిపోయాయి.

అందలోంచి ఇద్దరు వ్యక్తులు దిగారు.

మొహాలు గుర్తుపట్ట కూడదన్నట్టు మాస్క్‌లు ధరించి వున్నారు వాళ్ళు.

నల్లటి దుస్తుల్లో, ఎత్తుగా – బలంగా వున్న వాళ్ళిద్దరూ నిశ్శబ్దంగా గేటు తెరిచి ముందుకెళ్ళి ముఖద్వారం దగ్గరున్న కాలింగ్ బెల్ మ్రోగించారు.

నిద్రలో వున్న కరుణ్‌కి కాలింగ్ బెల్ మోత వినిపించలేనట్లుంది.

చాలాసేపటి వరకూ తలుపు తీయబడలేదు.

అయినా వాళ్ళిద్దరూ ఓర్పుగా నిల్చుని కాలింగ్‌బెల్ మోగిస్తూనే వున్నారు.

కొద్దిసేపటి తరువాత కరుణ్ ఇంట్లో లైట్ వెలిగింది. తరువాత తలుపు తెరుచుకుంది.

అంతే...

ఒక్కసారిగా మాస్క్ వ్యక్తులిద్దరూ లోపలికి జొరబడి తలుపు మూసేశారు.

"ఎవరు మీరు? ఏం కావాలి?" వాళ్ళ ఆకారాలు చూడగానే నిద్రమత్తు వదిలిపోయిన కరుణ్ గట్టిగా అరిచాడు.

"అరవకు యంగ్ లాయర్!" ఇద్దరిలో ఓ వ్యక్తి అన్నాడు.

"నువ్వు మా గురించి చేస్తున్న ఎంక్వయిరీ మర్యాదగా ఆపెయ్! లేకపోతే నీ ప్రాణాలకే ప్రమాదం" రెండో వ్యక్తి హెచ్చరించాడు.

"అయితే యువతకి మత్తు పదార్థాలమ్మి వాళ్ళనీ వాళ్ళ జీవితాల్ని నాశనం చేయడానికి కంకణం కట్టుకున్న రాక్షసులు మీరేనన్నమాట" ఆవేశంగా అన్నాడు కరుణ్.

"యస్! నువ్వు లాయర్‌వి. చోటా, మోటా కేసులు వాదించుకుని బ్రతుకు. మాలాంటివాళ్ళతో పెట్టుకుంటే నీ శవంకూడా మిగలదు."

"బెదిరిస్తున్నారా?"

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Harini+I+Love+You

* * *